

prof. MUDr. Miloš Štejfa, DrSc., FESC (*28. 5. 1929)

Vážený pane profesore, milý Miloši,

dovol nám, abychom Ti touto cestou poblahopřáli k Tvému dalšímu polokulatému jubileu. Vzpomínáme na naše společné začátky na II. interní klinice, kam byla v roce 1979 přechodně přemístěna koronární jednotka z I. interní kliniky na Tebou nově vybudované oddělení jednotky intenzivní kardiologické péče, oddělení 65. Začala krásná léta společné klinické i výzkumné práce, kdy jsme se věnovali akutní kardiologii, sledovali hemodynamicky počáteční fáze srdečního infarktu a zkoumali účinky léků. Nemůžeme zapomenout na Tvé široké znalosti z celé oblasti interní medicíny. Přestože kardiologie se stala Tvým osudem, vždy jsi viděl nemocného komplexně, nejen jako člověka s postižením srdce, a vždy jsi nám říkával: „Dříve než začneš vyvozovat důsledky ze složitých laboratorních údajů, podívej se na svého nemocného a promluv s ním.“ A samozřejmě nemůžeme zapomenout Tvé trpělivé vedení v našich medicínských začátcích ani Tvé nesmlouvavé recenze našich prací. Nikdy Ti nezapomeneme, jak jsi nás uvedl do kardiologického světa, ve kterém se vždy hrdě hlásíme jako Tvoji žáci, protože jméno Štejfa má v československé kardiologii natrvalo značku nejvyšší kvality.

Pro mladší lékaře doplníme několik faktografických dat z Tvého životopisu:

Promoce v roce 1953 na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Pak v letech 1954 až 1957 Banská Bystrica a Žiar nad Hronom, kde jsi prošel nejrůznějšími obory: interna, chirurgie, pediatrie, infektologie, praktický a závodní lékař. Poté jsi přešel na II. interní kliniku LF MU a FN u sv. Anny v Brně – nejdříve jako sekundář, pak primář, odborný asistent, docent a nakonec profesor. Mezitím pětileté intermezzo jako expert na lékařské fakultě univerzity v Oranu v Alžírsku. Od roku 1979, jak jsme již uvedli, jsi byl vedoucím JIP na II. interní klinice v Brně.

V roce 1990 jsi byl vyzván, abys převzal vedení I. interní kliniky – té, kterou v letech 1946 až 1969 vedl Tvůj otec, profesor Štejfa senior. Přinesl jsi mnoho nových nápadů, přejmenování kliniky na I. interní kardioangiologickou kliniku, komplexní řešení kardiologie, dobudování lůžkových i ambulantních provozů, speciálních poraden, vybudování echokardiografického a katetrizačního pracoviště, prohloubení spolupráce s Centrem kardiovaskulární a transplantační chirurgie. Počátky srdečních transplantací v Brně, přebudování angiologie a rozvoj invazivní a intervenční kardiologie jsou natrvalo spojeny s Tvým jménem. A dal jsi tím základ budoucího centra klinického výzkumu, do kterého se přemístila Tvoje klinika a novou přednostkou se stala i Tvá žačka paní profesorka Lenka Špinarová.

Ve stručnosti uvedme hlavní oblasti Tvého medicínského zájmu: ischemická choroba srdeční (práce o angině pectoris jsou naprosto prioritní), akutní koronární syndrom, srdeční selhání, kardiovaskulární farmakoterapie a prevence. Publikoval jsi přes 200 článků in extenso, 25 monografií a skript, z nichž dvě vydání Angina pectoris v Avicenu a tři vydání přehledné a originálně uspořádané Kardiologie v Gradě byly neocenitelným pomocníkem v přípravě na atestace jak z vnitřního lékařství, tak z kardiologie.

Za celý svůj postoj k medicíně, nemocným i studentům a mladým lékařům jsi byl oceněn titulem Rytíř České lékařské komory, v roce 2007 Ti pak byla udělena Českou kardiologickou společností také Libenského zlatá medaile. Jsi členem korespondentem Pařížské lékařské společnosti, členem klubu Asclepios (nyní ENOTT) a Fellow Evropské kardiologické společnosti. Působil jsi aktivně jako člen a funkcionář výboru Internistické společnosti a výboru Kardiologické společnosti a pracovních skupin, orgánů MZ a lékařské fakulty MU, člen atestačních komisí kardiologie a vnitřního lékařství. Jsi člen několika redakčních rad a zakladatel a čestný předseda redakční rady tohoto kardiologického časopisu.

Vážený pane profesore, milý Miloši, jsme vděční osudu, že jsme Tě potkali a Tvou zásluhou odbornou i lidskou se stali přednosty dvou kardiologických klinik na brněnské lékařské fakultě, že jsme mohli čerpat z Tvých nepřeberných moudrostí, které jsi nám předával jak v práci, tak i na mnohých společných cestách, kde jsi byl tím nejtolerantnějším a nejpohodovějším společníkem. Proto Ti moc přejeme jak hodně sil, tak hlavně zdraví a těšíme se na další setkávání s Tebou.

Ad multos annos.

*Tvoji vděční žáci,
Jiří Vítovec, Lenka Špinarová a Jindřich Špinar*